Dosarul nr. 1-405/21
PIGD: 1-21192036-32-1-30122021

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

15 iulie 2026 **or. Leova**

Judecătoria Hîncești, sediul Leova
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Nicolae Zaharia
Grefieri Rodica Tentiuc, Alexandra Muntean, Andreia Cobzac,
Ecaterina Tcaci, Marina Abuzan, Ana Butnaru, Andrea Ababii

Cu participarea:
Procurorului Ungureanu Oxana, Chihai Roman, Dorin Moraru, Vasile Buzilă,
Avocatul inculpatului Bunduchi Anatolie, Zagaican Florin
Inculpatului Romin Ursu
Avocatul părții vătămate Buliga Dumitru, Sîrbu Mihaela

judecând în ședință de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364[1] Cod de procedură penală, cauza penală în privința lui:

Ursu Romin, născut la născut la *****, IDNO *****, domiciliat în ***** celibatar, neangajat oficial, studii medii speciale, fără persoane la întreținere, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat.

învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 152 alin.(2) lit. e); 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal,

Procedura de citare legală a participanților la proces a fost respectată;
Termenul de examinare a cauzei: 30.12.2021(în procedura judecătorului Nicolae Zaharia – 27.05.2025) – 15.07.2026.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală și prezentate spre examinare în ședință judiciară, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t :

1. Ursu Romin la data de 26.09.2021, aproximativ ora 23:00, aflându-se în stradă în satul Mileştii Noi, raionul Ialoveni, împreună cu Secu Radu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul vătămării integrităţii corporale a persoanei, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, în prezenţa mai multor persoane, în timp ce Secu Radu îl agresa pe Arsenii Daniel, a intervenit şi i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnul în faţă, în rezultatul căruia victima

Arsenii Daniel a căzut la sol inconştient.

Conform raportului de constatare nr. *****din 29.09.2021, cet.Arsenii Daniel i-a fost cauzată fractura mandibulei mentonier pe dreapta şi a procesului articular pe stânga cu deplasare moderată mai pronunţat pe stânga, echimoze, excoriaţii şi edem posttraumatic al ţesuturilor moi la nivelul feţei, excoriaţii la nivelul membrelor superioare şi ambilor genunchi, care au fost cauzate în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, condiţionează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

2. Tot el, în perioada de timp de la data de 24.11.2022 până la 11.12.2022, aflându-se în s. Mileștii noi, r. Ialoveni, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în domiciliul cet. Păvălache Andrei și conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale, dorind survenirea urmărilor, a sustras din garajul gospodăriei 20 saci cu cartofi la preț de 200 lei fiecare, în sumă totală de 4000 lei și 7 saci cu porumb la preț de 250 lei fiecare, în sumă totală de 1750 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, în rezultatul cărui fapt părții vătămate Păvălache Andrei i-a fost cauzată daună materială în proporții considerabilă în sumă totală de 5750 lei.

3. Prin încheierea instanței din 11 mai 2023, a fost conexată cauza penală cu nr. 1-7/23 privind acuzarea lui Ursu Romin Mihail de comiterea infracţiunii prevăzute în art. 186 alin. (2) lit. c) şi d) CP, cu cauza penală nr.1-405/21 privind acuzarea lui Secu Radu Sava și Ursu Romin Mihail de comiterea infracțiunii prevăzute în art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pentru judecare într-o singură procedură, atribuindu-le un număr unic de înregistrare 1-405/21.

4. Prin Încheierea instanței din 22 mai 2024, s-a disjuns cauza penală de învinuirea lui Secu Radu Sava și Ursu Romin Mihail în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) CP şi a lui Ursu Romin Mihail în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) CP, formând un dosar separat în privința lui Ursu Romin pe motiv că inculpatul Ursu Romin a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

5. În cadrul ședinței de judecată din 21.10.2025, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ursu Romin, fiind asistat de avocatul Bunduchi Anatolie, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, le înțelege conținutul și asupra lor nu are obiecții, consemnând această declarație. Astfel, a cerut ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

6. Instanța de judecată, analizând cererea inculpatului, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului care a pledat pentru examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că, din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheierea protocolară din 21.10.2025 a dispus admiterea cererii inculpatului, cu judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

7. În ședința de judecată, inculpatul Ursu Romin, fiind audiat sub jurământ, a declarat că, recunoaște vina, nu are careva pretenții asupra probelor, le acceptă în întregime. Solicită să i se stabilească pedeapsă mai blândă. Îi pare rău de faptele comise, conștientizează gravitatea acțiunilor sale.

8. Pe lângă recunoașterea vinovăției de către inculpat, faptele acestuia se confirmă prin probele administrate în faza de urmărire penală, care au fost recunoscute de către ultimul și anume:

(Probele administrate în faza de urmărire penală în cauza penală de învinuire a lui Ursu

Romin în temeiul art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal)

- Declarații părții vătămate Păvălache Andrei din 11.12.2022 și din 31.12.2022(v. II,f.d.15-17);
- Declarațiile martorului Garanin Grigore din 21.12.2022 (v. II, f.d.33-34);
- Declarațiile martorului Șchiopu Dumitru din 12.12.2022 (v. II, f.d.20 -21);
- Declarațiile martorului Tiutechina Feodora din 15.12.2022(v. II, f.d. 38);
- Declarațiile martorului Gînganu Grigore din 14.12.2022(v. II, f.d. 36);
- Declarațiile martorului Belescu Ivan din 19.12.2022(v. II, f.d. 40);
- Declarațiile martorului Belescu Nicolai din 21.12.2022(v. II, f.d. 42-43);
- Proces-verbal de cercetare la fața locului din 11.12.2022(v. II, f.d. 7 – 11);
- Proces-verbal de cercetare la fața locului din 12.12.2022(v. II, f.d. 22 – 26);
- Proces – verbal de examinare a obiectului din 12.12.2022(v. II, f.d.27 - 28);
- Proces-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 21.12.2022(v. II, f.d.76-78).

(Probele administrate în faza de urmărire penală în cauza penală de învinuire a lui Ursu Romin în temeiul art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal)

- Declaraţiile părţii vătămate Arsenii Daniel din 25.09.2021(v. I, f.d.30 – 31);
- Declaraţiile martorului minor Sergiu Toma din 18.11.2021 (v. I, f.d. 48 – 49);
- Declaraţiile martorului minor Borzin Maxim din 04.11.2021 (v. I, f.d.52 – 53);
- Declaraţiile martorului minor Belescu Sergiu din 13.10.2021 (v. I, f.d.40 – 41);
- Declarațiile martorului Grigoriță Cristian din 13.10.2021 (v. I, f.d. 44 – 45);
- Declarațiile martorului Cheptene Tatiana din 26.10.2021 (v. I, f.d. 35 – 37);
- Procesul verbal de cercetare la faţa locului din 01.10.2021. Fiind efectuată cercetarea locului unde a avut loc acţiunile de agresare fizică a cet.Arsenii Daniel, s-a stabilit că locul comiterii infracţiunii a avut loc la intersecţia din adiacentul cimitirului situat în satul Mileştii Noi raionul Ialoveni.(v. I, f.d.8-10);
- Procesul verbal de confruntare dintre partea vătămată Arsenii Daniel şi bănuitul Munteanu Gabriel din 27.10.2021, acţiune procesuale în care partea vătămată a susţinut că la data de 26.09.2021, în timp ce a fost lovit cu pumnul în faţă de către Secu Radu, concomitent a simţit o lovitură cu o scândură după cap, lovitura fiind aplicată din spate, însă nu a văzut cine anume din persoanele prezente la conflict i-a aplicat lovitura, faţă de Munteanu Gabriel nu are careva pretenţii materiale sau morale. Munteanu Gabriel în cadrul confruntării a susţinut că a intervenit în conflict ca să-i despartă pe agresori, şi nu a aplicat nici o lovitură, mai mult decât atât era cu mâna în ghips, respectiv nu putea mişca mâna ca să aplice lovituri.(v. I, f.d. 127-129);
- Procesul verbal de confruntare dintre partea vătămată Arsenii Daniel şi bănuitul Secu Radu din 26.10.2021, acţiune procesuale în care partea vătămată a susţinut că la data de 26.09.2021, în timp a fost bruscat de către Secu Radu, concomitent a fost lovitu de către Ursu Romin. Secu Radu în cadrul confruntării a susţinut că nu îşi aminteşte evenimentele care s-au petrecut la data de 26.09.2021(v. I, f.d. 74-76);
- Raportul de constatare nr.*****din 29.09.2021, potrivit căruia cetArsenii Daniel i-a fost cauzată fractura mandibulei mentonier pe dreapta şi a procesului articular pe stânga cu deplasare moderată mai pronunţat pe stânga, echimoze, excoriaţii şi edem posttraumatic al ţesuturilor moi la nivelul feţei, excoriaţii la nivelul membrelor superioare şi ambilor genunchi, care au fost cauzate în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, condiţionează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie(v. I, f.d. 21-22).

9. Instanța de judecată reține că, probele administrate în faza de urmărire penală și

cercetate în cadrul ședinței de judecată, care au fost recunoscute și acceptate de inculpat, confirmă împrejurările de fapt recunoscute de către acesta, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că faptele există, acestea constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpat.

10. Apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, din punct de vedere al pertinenței, concludenții și utilității lor, instanța conchide, că vina inculpatului este dovedită pe deplin.

11. Conform art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

12. Potrivit modificărilor efectuate în Codul penal prin Legea nr.136 din 06.06.2024, publicată în Monitorul Oficial nr.245-246 din 07.06.2024, intrată în vigoare la data de 07.09.2024, art.126 CP a fost modificat și în prezent art. 126 alin. (2) CP conține următoarele stipulări referitor la proporțiile considerabile și anume: „Se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.”

13. Instanța de judecată constată că inculpatul Ursu Romin este învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i încadrate acțiunile: Sustragerea pe ascuns a bunurilor alei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

14. În continuare, instanța de judecată stabilește că Ursu Romin a cauzat dauna materială în sumă de 5750 lei.

15. Ținând cont de prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, în redacţia nouă, aprobată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, publicată în Monitorul Oficial nr.245-246 din 07.06.2024, intrată în vigoare la data de 07.09.2024, pentru ca fapta imputată condamnatului să fie încadrată în limitele art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, este necesar ca valoarea pagubei pricinuite să depășească 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei (anul 2022), adică suma de 99000 lei.

16. Prin urmare, prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal au efect favorabil condamnatului, ce determină recalificarea juridică a faptelor condamnatului prin excluderea agravantei prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

17. Conform art. 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Condiția din articolul 6 § 1 din Convenție, potrivit căreia cauzele trebuie examinate în mod echitabil, trebuie înțeleasă în sensul de a se asigura respectarea principiilor fundamentale ale oricărui proces, i.e. principiul contradictorialităţii şi principiul dreptului la apărare, ambele asigurând egalitatea deplină a părţilor în proces.

18. Totodată, articolul 26 din Constituie garantează în mod distinct dreptul la apărare. Instanța de judecată reține că articolul 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaşte persoanei dreptul de a fi informată nu doar cu privire la cauza acuzaţiei, adică la faptele materiale de care este acuzată şi pe care se bazează acuzaţia, dar şi cu privire la încadrarea juridică a faptelor, în mod detaliat. În materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unei persoane şi, în consecință, cu privire la încadrarea juridică a acestora pe

care instanţa o poate reţine împotriva sa reprezintă o condiţie esenţială a unui proces echitabil. Există o legătură între literele a) şi b) de la articolul 6 § 3 din Convenția Europeană: dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei trebuie analizat prin prisma dreptului acuzatului de a-şi pregăti apărarea (a se vedea Drassich v. Italia [nr. 2], 22 februarie 2018, § 65 și § 66).

19. Așadar, dreptul unei persoane de a-și pregăti apărarea în mod efectiv se află într-o legătură indisolubilă cu dreptul de a fi informat atât despre faptele imputate, cât și despre încadrarea juridică a acestora.

20. Instanța de judecată reține că, în conformitate cu articolul 385 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întrunește elementele infracțiunii de comiterea căreia este învinuită. Altfel spus, instanța verifică corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.

21. În ipoteza în care instanța de judecată constată că fapta imputată persoanei constituie o contravenție aceasta urmează a fi recalificată. Exercitarea acestei competențe nu agravează situația persoanei, ci este în favoarea acesteia (in bonam partem).

22. În acest context, instanța de judecată notează că încadrarea juridică a faptei, identificarea normei aplicabile cazului și stabilirea pedepsei țin de competența instanței de judecată. De asemenea, instanțele de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în funcție de circumstanțele concrete ale speței deduse judecății. Instanța de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror. Trebuie făcută o distincție între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanțe faptice, și infracțiunea sau contravenția prevăzută de articolele legii penale și contravenționale, care reprezintă încadrarea juridică a acestora. Astfel, dacă fapta constituie temeiul real al răspunderii, atunci cea de-a doua reprezintă temeiul juridic al răspunderii.

23. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a stabilit că Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu interzice reîncadrarea juridică a faptelor de către judecător, cu excepția cazului în care circumstanțele efectuării ei nu-i permit acuzatului să cunoască în detaliu acuzarea înaintată împotriva lui sau îl împiedică să-și pregătească apărarea în mod efectiv (a se vedea Le Pen v. Franța (dec.), 10 mai 2001; Weil v. Franța (dec.), 18 septembrie 2001, § 3; Ramos Ruiz v. Spania (dec.), 19 februarie 2002, § 3; Rashid v. Bulgaria (dec.), 13 octombrie 2005; Krastev v. Bulgaria (dec.), 22 mai 2006). Această constatare este valabilă și în contextul articolelor 20 și 26 din Constituție.

24. Curtea Europeană a menționat că nu se încalcă dreptul la un proces echitabil dacă persoana putea efectiv prevedea reîncadrarea juridică a faptei imputate (Alexe v. România, 3 mai 2016, § 36). În acest sens, reîncadrarea juridică a faptei este suficient de previzibilă pentru persoană dacă se referă la un element intrinsec al acuzației (a se vedea Sadak şi alţii v. Turcia [nr. 1], 17 iulie 2001, § 52 şi § 56; Juha Nuutinen v. Finlanda, 24 aprilie 2007, §32; Marilena-Carmen Popa v. România, 18 februarie 2020, § 47).

25. Pentru că dispozițiile articolului 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană nu impun o formă de notificare a acuzației (Adrian Constantin v. România, 12 aprilie 2011, § 19), Curtea Europeană a acceptat că persoana ar putea lua cunoștință de noua încadrare juridică a faptei chiar din conținutul hotărârii instanței de judecată (Mihelj v. Slovenia, 15 ianuarie 2015, § 44). În asemenea situații nu se încalcă dreptul la un proces echitabil și, în special, dreptul la apărare, dacă persoana poate contesta hotărârea și, respectiv, reîncadrarea juridică în fața unei instanțe ierarhic superioare dotate cu competența examinării tuturor aspectelor relevante de fapt și de drept (ibidem, § 44; Dallos v. Ungaria, 1 martie 2001, §§ 47 53; Sipavičius v. Lituania, 21 februarie 2002, §§ 30-34; I.H. și alții v. Austria, 20 aprilie 2006, §§ 36 38; Zhupnik v. Ucraina, 9

decembrie 2010, §§ 38 45). În cazul Gelenidze v. Georgia, 7 noiembrie 2019, § 30, Curtea Europeană a subliniat că reîncadrarea juridică a faptei nu încalcă drepturile apărării dacă acuzatul beneficiază, în cadrul procedurii de control, de posibilitatea adecvată de a se apăra.

26. La fel, instanța de judecată evidențiază că, în cadrul procesului penal acuzării îi revine sarcina de a demonstra vinovăția persoanei. Persoana beneficiază de prezumţia de nevinovăţie atât timp cât vinovăţia sa nu este stabilită „dincolo de orice îndoială rezonabilă" (a se vedea DCC nr. 40 din 8 mai 2018, § 35 și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului citată acolo). Chiar în ipoteza în care s-a dispus judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, însă ca urmare a analizei probelor prezentate se ajunge la concluzia că făptuitorul nu este vinovat de cele imputate, judecătorul nu va putea pronunţa o sentinţă de condamnare. Altfel spus, simplul fapt al recunoaşterii vinovăţiei în săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi al dispunerii judecării cauzei conform articolului 364[1] din Codul de procedură penală nu echivalează cu pronunţarea unei sentinţe de condamnare.

27. Cu privire la încadrarea juridică a faptei, instanța de judecată notează că, potrivit articolului 3641 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanţa poate dispune judecarea cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în cazul în care, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul declară personal, prin înscris autentic, că recunoaşte comiterea faptelor indicate în rechizitoriu.

28. Se reţine că, în conformitate cu articolul 385 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întruneşte elementele infracţiunii de comiterea căreia este învinuită. Altfel spus, instanţa verifică corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror (DCC nr. 63 din 11 iunie 2020, § 26).

29. În acest context, se reiterează că încadrarea juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile cazului şi stabilirea pedepsei ţin de competenţa instanţei de judecată. De asemenea, instanţa de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în funcţie de circumstanţele concrete ale speţei deduse judecăţii (a se vedea DCC nr. 76 din 21 mai 2019, § 18). Instanţa de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror (DCC nr. 40 din 8 mai 2018, § 22 și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului citată acolo).

30. Din analiza normelor legale citate supra nu rezultă condiția că inculpatul trebuie să recunoască încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror pentru a putea beneficia de judecarea cauzei sale într-o procedură simplificată. O astfel de condiție ar leza deplinătatea de jurisdicție a instanței de judecată care examinează cauza penală pentru că aceasta nu ar putea recalifica fapta imputată persoanei, chiar și în situația în care ar constata că calificarea faptei efectuată de procuror este una eronată. Prin urmare, Codul de procedură penală nu stabilește că pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală inculpatul trebuie să recunoască și încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror în rechizitoriu.

31. În această ordine de idei, cu referire la recalificarea acțiunilor inculpatului când cauza se examinează în conformitate cu art. 364/1 din CPP, a se vedea și decizia Curții Constituționale nr. 50 din 19.04.2022.

32. Instanța încadrează acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii: *furtului, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare*; în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, după semnele calificative: *vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale şi a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătăţii, acţiune săvârşită de două persoane*."

33. La stabilirea pedepsei, instanța va ține cont de prevederile art. 61 Cod penal, potrivit

cărora pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

34. Conform art.75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

35. Instanța relevă că, potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal se califică ca fiind mai puțin gravă și cea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal se califică ca fiind gravă.

36. Analizând personalitatea inculpatului Ursu Romin s-a stabilit că acesta anterior a fost judecat (Volumul I, f.d.83-92) fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (Vol. I, f.d. 80, 82).

37. Totodată, în privința inculpatului Ursu Romin se reține că circumstanțe atenuante și circumstanțe agravante nu s-au stabilit.

38.Conform art. 80^1 alin. (1) Cod penal: „În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.”

39. În continuare, instanța de judecată stabilește că art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, prevede ca pedeapsă:

- amendă de la 650 la 1350 de unități convenționale;
- muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore;
- închisoare până la 4 ani.

40. Prin prisma normelor citate, instanța de judecată stabilește noi limite cu care va opera la stabilirea pedepsei inculpatului, astfel se va reduce cu 1/4 limitele pedepselor, stabilindu-se noi limite:

- amendă de la 500 la 1012 de unități convenționale;
- muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 de ore;
- închisoare până la 3 ani.

41. În continuare, instanța de judecată stabilește că art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, prevede ca pedeapsă închisoare de la 5 ani la 7 ani.

42. Prin prisma normelor citate, instanța de judecată stabilește limite noi și anume închisoare de la 3 ani 9 luni la 5 ani 3 luni.

43. Astfel, pornind de la natura și gravitatea faptelor comise, în contextul circumstanțelor reale de săvârșire a infracțiunii și a celor personale ale inculpatului, ținând cont de atitudinea corespunzătoare manifestată în ședința de judecată, pericolul social-sporit al faptelor comise, atitudinea manifestată de el referitor la cele săvârșite, ținând cont de scopul pedepsei, instanța de judecată consideră, că în privința inculpatului Ursu Romin urmează a fi aplicată pedeapsa în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal sub formă de 1 an închisoare, în baza art. 152 alin. (2) lit. e)

Cod penal sub formă de 4 ani închisoare.

44. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal: Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

45. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată stabilește pedeapsa definitive de 4 ani 6 luni închisoare.

46. Instanţa de judecată consideră, că corectarea inculpatului Ursu Romin este posibilă fără izolarea lui de la societate, privarea de libertate în cazul dat este inutilă. Impedimente pentru aplicarea faţă de Ursu Romin a prevederilor din art. 90 Cod penal nu sunt, deci este posibilă condamnarea lui cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, astfel oferindu-i posibilitate reală de a-şi dovedi corectarea sa prin comportament exemplar.

47. Reieșind din circumstanţele cauzei, având în vedere personalitatea inculpatului, pericolul social al infracțiunilor comise, instanța apreciază că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei şi cu stabilirea unei perioade de probaţiune, prin care şi va fi atins scopul pedepsei de restabilire a echității sociale, de corectare a acestuia, precum şi de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane.

48. Raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal îşi are originea în persoana şi comportamentul inculpatului până la săvârșirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Astfel, coraportând condiţiile date în prezenta speţă, instanţa ajunge la concluzia certă că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate. Instanţa de judecată reţine că executarea pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului ar semnifica implicarea acestuia în mediul carceral pe o perioadă îndelungată, iar încadrarea inculpatului în mediul carceral, ar prezenta riscul dăunării integrității morale a acestuia cât și integrității fizice acestuia ținând cont că inculpatul suferă de o boală oncologică ce necesită tratament chimioterapeutic și radioterapeutic, până la încălcarea articolului 8 din CEDO.

49. Prin dispunerea acestei măsuri se evită, totodată, urmările pe care le atrage după sine pedeapsa închisorii prin izolarea condamnatului de societate.

50. Potrivit recomandării nr. 22(99) a Comitetului de miniștri către statele membre ale Uniunii Europene: Privarea de libertate trebuie considerată o sancțiune sau măsură extremă și de aceea trebuie impusă numai când, din cauza gravității infracțiunii, orice altă sancțiune sau măsură ar fi evident inadecvată.

51. Cu referire la acțiunea civilă.

Arsenii Daniel a înaintat instanței la data de 24 octombrie 2022 cererea de chemare în judecată prin care solicită încasarea din contul pârâților Secu Radu și Ursu Romin în folosul său

a sumei de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu biologic, 70 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de tratament și suma de 1400 lei cu titlu de cheltuieli pentru servicii de traducere.

52. Examinând acțiunile civile depuse în cadrul cauzei penale instanța de judecată reține următorul cadrul normativ pertinent:

53. În conformitate cu art.219 alin.(2) Cod de procedură penală persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor.(4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

54. În conformitate cu prevederile art.221 alin.(1) Cod de procedura penală, acțiunea civilă în procesul penal se înaintează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de pornire a procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești.

55. În conformitate cu prevederile art.118 din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar potrivit art.121, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

56. Art. 19 alin. (3) Cod civil, prevede: „Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic.”

57. În conformitate cu art.1998 alin.(1) Cod civil: „Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.”

58. Conform art.2028 alin.(1) Cod civil: „În caz de vătămare a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacității de muncă, precum și cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății - de tratament, de alimentație suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc. (2) Determinarea salariului sau venitului ratat din cauza vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății se efectuează conform art.2029 și 2030. (3) La determinarea salariului sau venitului ratat nu se iau în considerare pensia de dizabilitate, stabilită persoanei vătămate în legătură cu vătămarea integrității corporale sau cu o altă vătămare a sănătății și nici alte indemnizații sau sume, plătite pe linia asigurărilor sociale de stat. (4)

Volumul despăgubirilor ce se cuvin, în conformitate cu prezentul articol, cu art. 2029 și 2030, persoanei vătămate poate fi mărit prin lege sau contract.”

59. Potrivit art.2031 alin.(1) Cod civil: „În cazul decesului persoanei ca urmare a vătămării grave a integrității corporale sau a altei vătămări a sănătății, dreptul la despăgubire pentru pierderea întreținătorului îl au: a) persoanele inapte de muncă, care erau întreținute de defunct sau care, la data decesului acestuia, aveau dreptul la întreținere; b) copilul persoanei născut după decesul ei; c) unul dintre părinții, soțul sau un alt membru al familiei defunctului, indiferent dacă este apt pentru muncă sau nu, care nu lucrează și îngrijește de copiii, frații și surorile care erau întreținuți de defunct și care nu au împlinit vîrsta de 14 ani sau care, deși au împlinit o astfel de vîrstă, au nevoie de îngrijire din cauza sănătății, conform avizului organelor medicale abilitate; d) persoanele care erau întreținute de defunct și care au devenit inapte pentru muncă pe parcursul a 5 ani de la decesul lui. (2) Dreptul la despăgubire pentru pierderea întreținătorului se recunoaște: a) minorilor, pînă la împlinirea vîrstei de 18 ani; b) elevilor și studenților care au împlinit 18 ani, pînă la finalizarea studiilor (cu excepția studiilor efectuate la secția fără frecvență) în instituții de învățămînt, dar cel mult pînă la împlinirea vîrstei de 23 de ani; c) femeilor care au împlinit vîrsta de 55 de ani și bărbaților care au împlinit vîrsta de 60 ani - pe viață; d) persoanelor cu dizabilități; e) unuia dintre părinți, soțului sau unui alt membru al familiei defunctului, ce îngrijește de copiii, frații și surorile care erau întreținuți de defunct, pînă la împlinirea vîrstei de 14 ani sau pînă la îmbunătățirea stării sănătății, confirmată prin aviz de organele medicale abilitate. (3) La stabilirea despăgubirii se va ține seama de nevoile persoanei îndreptățite, precum și de veniturile pe care, în mod normal, defunctul le-ar fi avut pe perioada pentru care se acordă despăgubirea. Dispozițiile art.2028-2030 se aplică în mod corespunzător.(4) Persoanele obligate să repare prejudiciul cauzat prin deces vor fi ținute să compenseze și cheltuielile de înmormîntare necesare, ținînd cont de statutul social al defunctului și de obiceiurile locale, persoanei care le-a suportat.”

60. În corespundere cu prevederile art.2036 alin.(1) Cod civil: ”În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.”

61. Potrivit art. 2037 Cod civil: „Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.”

62. Potrivit art. 2033 alin. (1) Cod civil: „În cazul vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății, pe lîngă repararea prejudiciului patrimonial și celui moral, se va plăti o despăgubire separată pentru însăși vătămare (prejudiciul biologic).”

63. Reieșind din considerentele că vinovăția inculpatului Ursu Romin este dovedită pe deplin, iar persoana căreia îi revine repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune este anume inculpatul Ursu Romin, în baza criteriilor specificate la art.219 alin.(4) din Codul de procedură

penală și potrivit cu prevederile Codului civil, instanța de judecată va admite parțial acțiunea părții civile Arsenii Daniel, în măsura în care valoarea acesteia s-a dovedit prin probe pertinente și concludente în cadrul ședinței de judecată.

64. Astfel, instanța de judecată consideră real, necesar și rezonabil de a admite parțial acțiunea civilă în această parte și a-i acorda părții vătămate o satisfacție echitabilă, mărimea căreia să fie de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, prejudiciu biologic în mărime de 10 000 lei, ținând cont de faptul că părții vătămate i s-a cauzat vătămări corporale medii.

65. În același context instanța a ținut cont de prevederile art.2037 din Codul civil, potrivit căruia mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate, precum și statutul social al persoanei vătămate. La estimarea prejudiciului moral, s-a luat în calcul și menținerea unui echilibru între compensații și venituri nejustificate, respectându-se concomitent criteriul echității care presupune în sine că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică în așa fel trebuie stabilite, încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a prejudiciului moral cauzat, luându-se în seamă de gravitatea infracțiunii, de caracterul și gradul suferințelor psihice, respectiv, de măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate lui Arsenii Daniel.

66 La repararea prejudiciului moral instanța a ținut cont de suferințele cauzate succesorilor părții vătămate, precum și că consecințele infracțiunii.

67 La caz, instanța apreciază suma de 1400 lei achitate de partea vătămată pentru servicii de traducere, ca fiind cheltuieli reale, necesare și rezonabile, or, la materialele cauzei a fost prezentat bonurile de plată prin care se atestă achitarea serviciilor de traducere, care vor fi compensate cu încasarea lor din contul inculpatului.

68 Referitor la solicitarea de a încasa suma de 2000 lei din contul inculpatului în contul părții vătămate cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu tratamentul, instanța de judecată respinge ca neîntemeiată acest capăt de cerere, or, nu au fost anexate careva înscrisuri în probarea acestor cheltuieli.

69 Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului și în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul a opinat că au fost înregistrate cheltuieli judiciare pentru efectuarea raportului de constatare nr. *****din 29.09.2021, în sumă totală de 448 lei și solicită încasarea acestora de la inculpatului Ursu Romin.

70 În conformitate cu art. 229 alin. (1) CPP, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistența juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

71 Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

72 Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) și (2) CPP, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

73 Potrivit alin. (3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de

stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

74 Totuși, Codul de procedură penală prevede unele situații și împrejurări, în prezența cărora, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat și nici într-un caz de către inculpat.

75 Conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2) CPP, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale.

76 Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 CPP, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat", solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Ursu Romin în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantum total de 448 lei este una întemeiată și astfel, instanța de judecată consideră necesar de a o admite integral, or în prezenta cauză penală s-a constatat cert că anume acțiunile inculpatului au generat urmările prejudiciabile existente, fiind absolut necesar numirea acestei expertize judiciare în privința victimei infracțiunii.

77 În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a mai luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)), or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.).

78 Corpuri delicte

79 În calitate de corpuri delicte pe parcursul urmăririi penale au fost recunoscute 7 saci cu cartofi, care se dețin la păstrare la partea vătămată Păvălache Andrei după intrarea sentinței în vigoare, de lăsat proprietarului de drept.

80 Referitor la măsură preventivă

81 Conform prevederilor art. 395 alin. (1) pct. 5 Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

82 Astfel, ținând cont de prevederile legale menționate cât şi pedeapsa penală ce urmează a fi stabilită inculpatul, instanţa de judecată nu consideră necesar ca față de acesta urmează a fi aplicată măsura preventivă.

83 Reieşind din cele indicate şi în conformitate cu prevederile art.art. 364^1, 382, 384-385, 389, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Ursu Romin se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal și în baza acestei Legi, cu respectarea prevederilor art. 80^1 alin.(1) Cod penal i se stabilește pedeapsă - 1(un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Ursu Romin se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit.e) Cod penal și în baza acestei Legi, cu respectarea prevederilor art. 80^1 alin.(1) Cod penal i se

stabilește pedeapsă – 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i se stabilește lui Ursu Romin pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Ursu Romin pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, și nu va fi executată, dacă, în perioada de probaţiune, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art.261 Cod de executare, executarea sentinţei privind suspendarea condiționată a executării pedepsei de către Ursu Romin, se asigură de către organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul condamnatul.

Conform art.261 alin.(2) Cod de executare, Ursu Romin semnează în instanţa de judecată obligaţia de a se prezenta, în termen de 5 zile după rămânerea definitivă a hotărârii, la Biroul de Probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul condamnatul.

Se încasează din contul lui Ursu Romin, născut la *****, IDNO ***** în contul părții vătămate, Arsenii Daniel suma de 10 000(zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 10 000(zece mii) lei cu titlu de prejudiciu biologic și suma de 1400(una mie patru sute) lei cu titlu de cheltuieli pentru traduceri, în rest acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la inculpatului Ursu Romin, născut la *****, IDNO *****, suma de 448(patru sute patru zeci și opt) lei în contul Statului cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea raportului de constatare nr. *****din 29.09.2021.

Corpurile delicte: 7 saci cu cartogi transmise spre păstrare părții vătămate după intrarea în vigoare a prezentei sentințe în ordinea art. 162 alin. (4) Cod de procedură penală, de le lăsat proprietarului cu restabilirea în drepturi asupra acestor bunuri.

Sentința este cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Leova și se publică depersonalizată pe portalul instanțelor naționale de judecată (www.instante.justice.md).

Președintele ședinței,
Judecător Nicolae Zaharia